

העוררת:

" נ ג ד -

המשיבה: מנהלת הארנונה של מועצה אזורית שומרון

העובדות בקצרה:

העורר מתזיק במשק חקלאי בסמוך לשוב ריחן. במשק יש מספר מבנים ברובם חקלאיים. בין היתר ישנו מבנה בגודל של 33.58 מ"ר בו מייצר העורר גבינות (להלן: "מבנה היצור"), כאשר חומרי הגלם לייצורן מקורם במשק החקלאי אשר ברשות העורר. מבנה הייצור מסווג אצל המשיבה כתעשייה בישוב.

טענות העורר בקצרה:

העורר טוען כי יש לסווג את מבנה הייצור כמבנה חקלאי מאחר ומבנה זה אינו משמש לתעשייה אלא מהווה שלב בטיפול בתוצרת החקלאית שבמשקו. כל חומרי הגלם המטופלים במבנה – מקורם במשקו של העורר.

העורר טוען כי מבנה הייצור משמש ליצור חקלאי ואופי העבודה בו הוא חקלאי וככזה יש לסווגו כמבנה חקלאי ולא כתעשייה.

טענות המשיבה בקצרה:

הגדרת מבנה חקלאי בצו הארנונה מתייחס לחממות, דירים, לולים וכו', כאשר הכוונה היא לשימושים חקלאיים שאינם ייצור. על פי הפסיקה מדובר בנכס המשמש לתעשייה. עיקר הפעילות היא יצרנית – הפיכת חומרי הגלם לגבינות תוך השבחה משמעותית של חומר הגלם וזאת במטרה לשווקה לציבור הרחב.

לפיכך, יש לסווג את מבנה הייצור כמבנה תעשייה בישוב.

החלטת הועדה

במבנה הייצור משתמש העורר בחומרי גלם ממשקו ומייצר מהם גבינות אותן הוא מוכר.

נראה כי אין נפקא מינה אם מקור חומרי הגלם (החלב, במקרה זה) הינו במשקו של העורר או מחוצה לו.

תפעולה הנעשית במבנה הייצור הינה פעולת ייצור – לקיחת חומרי גלם והפיכתם למוצר אחר.

לפיכך, על אף הרצון לעודד תעשייה שכזו, נראה כי אין מנוס מלדחות את הערר ולהשאיר את הסיווג על כנו.

הערר נדחה, אין צו להוצאות.

ניתן בהיעדר הצדדים היום 17/3/14.

אשרת נאמני, ש"ר
36380
אושגרת בלמס-באבאני
יו"ר ועדת ערר

מר איתי נדב
חבר הועדה

מר אמנון בר-אוריין
חבר הועדה